

WŚCIEKLIZNA WCIĄŻ ZAGRAŻA!

Wścieklizna jest ostrą chorobą wirusową. Atakuje system nerwowy ssaków, w tym także ludzi. Wirus obecny jest w płynie rdzeniowym chorych zwierząt, a w końcowym stadium choroby w ślinie.

Nie leczona, wścieklizna prowadzi do śmierci !!

Wszystkie ssaki mogą zachorować i stać się roznośicielami choroby, najczęściej są to jednak zwierzęta drapieżne: lisy, jenoty, kuny ale także nietoperze i inne zwierzęta leśne oraz domowe: psy, koty, bydło, konie, świnie, kozy, owce.

Najczęściej do zakażenia dochodzi wskutek ugryzienia przez zainfekowane zwierzę, a także poprzez kontakt z jego śliną w miejscu skaleczenia, zadrapania lub jeśli ślina chorego zwierzęcia dostanie się do naturalnych otworów ludzkiego ciała np. do nosa lub oczu.

Niewielkie obrażenia zadawane przez nietoperza np. podczas snu człowieka mogą być nie zauważone. Dlatego też w przypadku znalezienia nietoperza w mieszkaniu (sypialni) i podejrzenia narażenia na kontakt z tym zwierzęciem należy natychmiast zgłosić się do lekarza !

W 2011 r. zarejestrowano na terenie województwa warmińsko-mazurskiego 10 przypadków wścieklizny, u 3 nietoperzy, 5 lisów, 1-ego jenota i 1 krowy.

Z powodu kontaktu ze zwierzętami podejrzanymi o wściekliznę w 2011 r. poddano szczepieniom p/wściekliznie 591 osób, w 2010 r. – 571 osób. Większość osób było szczepionych w wyniku pokąsania przez wałęsające się psy i koty. W dalszym ciągu w naszym województwie rejestruje się dużo osób pokąsanych bądź mających kontakt ze zwierzętami podejrzanymi o wściekliznę tj. 2595 osób w 2011 r. (97 % miało kontakt ze zwierzętami domowymi, 2,3 % ze zwierzętami dzikimi).

Aby ograniczyć ryzyko zakażenia, należy przestrzegać kilku prostych zasad :

- dzikie zwierzęta obserwować wyłącznie z oddali
- nie karmić obcych zwierząt
- ***nie głaskać ich i nie dotykać, bez względu na to, jak bardzo wydają się nam przyjazne,***
- ***zwierząt chorych lub podejrzanych o wściekliznę nie należy skórować ani patroszyć,***
- ***regularnie szczepić zwierzęta domowe - psy i koty, które odgrywają największą rolę w zapobieganiu wściekliznie i zmniejszeniu ryzyka zagrożenia zdrowia ludzi,***
- nie pozwalać psom i kotom biegać samotnie,
- jeżeli zwierzę domowe wróci do domu pogryzione (zakrwawione), natychmiast udać się do weterynarza,
- unikać dziwnie zachowujących się zwierząt – zarówno domowych, jak i dzikich,

- nie próbować chwycić na własną rękę podejrzanie wyglądających zwierząt, jeśli podejrzewamy, że zwierzę może być wściekłe – powiadamy policję, straż miejską, lekarza weterynarii,
- **nauczyć dzieci, aby przestrzegały tych zasad !**

Okres wylęgania wścieklizny, czyli czas od momentu wniknięcia wirusa do zdrowego organizmu do pojawienia się pierwszych objawów choroby waha się od kilku dni do kilku miesięcy, w przypadku ludzi nawet do dwóch lat, zależy to od miejsca wniknięcia wirusa (zw. ugryzienia) oraz jego dawki.

W przypadku pogryzienia lub innego bliskiego kontaktu ze zwierzęciem podejrzanym o wściekliznę należy :

- oczyścić ranę, pozwalając aby przez jakiś czas krwawiła
- dokładnie umyć wodą i mydłem zranione miejsce
- zdezynfekować ranę
- nałożyć opatrunek
- **jak najszybciej zgłosić się do lekarza a następnie dokładnie przestrzegać jego zaleceń !!**
- przebadanie zwierzęcia na obecność wścieklizny ułatwia odpowiednim instytucjom medycznym zapewnienie właściwego leczenia osobom, które zostały przez to zwierzę narażone na zetknięcie z wirusem. **Jednak nie należy próbować łapać dzikiego zwierzęcia na własną rękę!**

Objawy wścieklizny u zwierząt:

- ***podwyższona ciepłota ciała,***
- ***nagła zmiana usposobienia, zwierzęta łagodne – stają się złośliwe i drażliwe, zwierzęta agresywne – stają się spokojniejsze,***
- ***utrata bojaźliwości u zwierząt dzikich,***
- ***rozdrażnienie, niepokój, wzmożone reakcje na bodźce zewnętrzne, ataki szału,***
- ***brak koordynacji ruchowej, niezborność wzroku,***
- ***porażenie mięśni żuchwy, gardła, przełyku, ślinotok,***
- ***zaburzenia świadomości,***
- ***drgawki, otępienie, śpiączka,***

Iwona Marchlewska
Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna
w Iławie